

Visietekst Tekstbespreking

Een tekstbespreking kan op **twee manieren** tot stand komen in een klasgroep. Ofwel heeft de groep een tekst gekozen ofwel is het de keuze van de leerkracht (met uiteraard het akkoord van de schrijver).

Een tekstbespreking gebeurt bij voorkeur **wekelijks**.

Tekstbesprekingen zijn **gericht op inhoud en gebruik van de tekst**. Het doornemen van tekstopbouw, zinsbouw, woordkeuze, spelling, interpunctie en lay – out zijn daaraan ondergeschikt.

De kinderen zitten in de **kring**, bij voorkeur een halve cirkel. Op die manier kunnen ze de tekst allemaal goed zien.

Van **lange teksten** maken kinderen uit de derde graad soms een samenvatting. Dat is een prima oefening om de hoofdzaken in een tekst te markeren en dan alinea voor alinea samen te vatten.

De **tekst komt op bord of wordt op papier gedeeld**. Het kan ook zijn dat er soms wel al een aantal spellingfouten zijn uitgehaald. Dit vooral wanneer ze het lezen van de tekst of het verhaal van de tekst te veel hinderen. De schrijver leest zijn tekst nog een keer voor.

Als je regelmatig met teksten van kinderen werkt, weten kinderen dat we samen gaan proberen om **de tekst nog beter te maken**. Kinderen leren op die manier met een kritische bril naar een tekst kijken. Hiervoor is de sfeer uiteraard erg belangrijk. De schrijver weet ook dat anderen suggesties kunnen geven, maar dat de schrijver als auteur van de tekst het laatste woord heeft.

1. Het verhaal

STARTEN MET DE VRAAG: Wie snapt er iets niet in de tekst?

Het moet duidelijk zijn dat dit over de inhoud van het verhaal gaat.

Als kinderen starten met een opmerking over spelling, worden ze onderbroken.

De kinderen komen met opmerkingen of ze doen voorstellen om iets aan de tekst te veranderen. Het gaat erom de essentie van de tekst zo goed mogelijk naar voren te laten komen. Het gaat om het begrijpen van de tekst, een logische volgorde in de tekst en een duidelijk einde van de tekst. Dit betekent taalbeschouwing zoveel mogelijk gekoppeld aan (beter) leren lezen en schrijven. Als er iets specifiek in de tekst zit, kan daarop ingegaan worden. (bv. Waardoor wordt deze tekst eigenlijk zo grappig?)

Bij het begrijpelijk maken van een tekst gaat het ook om alinea's, indeling, zinsbouw, eigen woordkeuze of een passende titel (allemaal onderdelen van begrijpend lezen).

2. Zinnen

Als de tekst helder is, overlopen we deze nog een keer zin voor zin. De zinnen en woorden worden nog eens bekeken. Kinderen gaan met elkaar in gesprek over mogelijke formuleringen. In de bespreking wordt gespeeld met zinnen en zinsdelen. Er wordt geknipt en op allerlei manieren samengevoegd. Er worden ook keuzes gemaakt. Ze overleggen over wat beter klinkt. Het is niet een kwestie van goed of fout, maar voorstellen worden tegen elkaar afgewogen.

Twijfel hoort bij het zoeken naar een goede manier van (her)schrijven.

- Synoniemen en andere woorden worden besproken
- Woorden worden opgezocht
- Logica
- Werkwoorden: tijd
- Argumenten
- Chronologie
- Samenhang tussen tekstgedeelten
- Signaalwoorden
- Zinslengte
- Beeldspraak

3. Woorden

Bij het doornemen van de zinnen komt ook spelling aan bod. Leren spellen is ook het leren herkennen en verbeteren van woorden. Ze leggen geregeld aan elkaar uit waarom je het werkwoord wel of niet met een t schrijft.

Goed spellen is zinvol en daarom wil je dat kunnen. Ook al kost het soms moeite...

4. De laatste ronde: lay – out

Hoe ziet de tekst er nu uit?

We hebben het dan samen over vlakverdeling, letterkeuze, lettergrootte, het uitlijnen en het kleurgebruik.

Welke kleur past het best bij deze tekst?

Welke illustratie past bij deze tekst?

Kinderen ervaren dat een tekst zelden in één keer goed kan opgeschreven worden. Schrijven is herschrijven, herschrijven, polijsten en vervolmaken. Dit hoort bij het proces van je helder en schriftelijk uitdrukken.

De besproken tekst krijgt die week een centrale plek en/of is klaar voor de schoolkrant.